

w § 2 i 4, z wyjątkiem cudzoziemców, do których stosuje się § 3.

2. Od dzieci do lat 14 ubiegających się o kartę rowerową opłat za egzamin nie pobiera się.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do:

- 1) inwalidów I i II grupy,
- 2) inwalidów III grupy ze schorzeniami (uszkodzeniami) kończyn,
- 3) inwalidów, którym zostały przydzielone pojazdy samochodowe przez właściwy organ administracji państwowej,
- 4) inwalidów wojennych i wojskowych oraz inwalidów-kombatantów.

§ 6. Przepisy § 2—5 stosuje się odpowiednio w razie egzaminu składanego po upływie okresu pozbawienia uprawnienia do kierowania pojazdami lub na wezwanie uprawnionego organu.

§ 7. Od opłat za egzamin zwalnia się uczniów i studentów szkół, których program nauczania przewiduje szkolenie w celu uzyskania prawa jazdy.

§ 8. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do kandydatów na kierowców i kierowców szkolonych na potrzeby resortów obrony narodowej i spraw wewnętrznych oraz kierowców w czynnej służbie wojskowej.

Rozdział 2

Wysokość wynagrodzenia egzaminatorów.

§ 9. 1. Za przeprowadzenie egzaminu osoby ubiegającej się o prawo jazdy określonej kategorii egzaminatorowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości:

- 1) przy kategorii A, B, T, M lub trolejbusowej — 100 zł,
- 2) przy kategorii C lub D — 150 zł,
- 3) przy kategorii E — 70 zł.

2. Za przeprowadzenie egzaminu osoby ubiegającej się o kartę:

- 1) motorowerową przysługuje wynagrodzenie w wysokości — 60 zł.
- 2) rowerową przysługuje wynagrodzenie w wysokości — 50 zł,
- 3) woźnicy przysługuje wynagrodzenie w wysokości — 20 zł.

§ 10. W razie przeprowadzenia częściowego egzaminu teoretycznego lub praktycznego do wynagrodzenia egzaminatora stosuje się odpowiednio § 4, z tym że:

- 1) jeżeli egzamin teoretyczny jest przeprowadzany w formie ustnej lub
- 2) jeżeli egzamin praktyczny ubiegającego się o prawo jazdy jest przeprowadzany bez udziału instruktora — wynagrodzenie egzaminatora zwiększa się o 50%.

§ 11. Przepisy § 9 i 10 stosuje się również w razie egzaminów osób pozbawionych uprawnień do kierowania pojazdami na okres dłuższy niż rok oraz egzaminów przeprowadzanych na wezwanie uprawnionego do tego organu.

§ 12. 1. W razie przeprowadzania egzaminu poza miejscowością stanowiącą siedzibę terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego lub poza miejscem zamieszkania, egzaminatorowi przysługuje zwrot kosztów podróży określonych w przepisach w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju.

2. Zwrotu kosztów podróży egzaminatorowi dokonuje szkoła, ośrodek szkolenia lub organizator kursu bądź egzaminu, na których wniosek odbywa się egzamin.

§ 13. Egzaminatorowi przysługuje wynagrodzenie za egzamin przeprowadzane poza godzinami służbowymi.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

304

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 grudnia 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie melioracji wodnych.

Na podstawie art. 97 ust. 3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. z 1974 r. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6 i z 1983 r. Nr 44, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 września 1976 r. w sprawie melioracji wodnych (Dz. U. Nr 31, poz. 182) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Opłatę melioracyjną, zwaną dalej „opłatą”, za wykonane na koszt Państwa urządzenia melioracji wodnych szczegółowych, zwane dalej „urządzeniami”, ustala się według procentu bezpośrednich kosztów wykonania urządzeń lub według ceny żyta odpowiadającej drugiemu stopniowi czystości oraz średniej wilgotności z uprawy objętej umową kontraktacji, obowiązującej w dniu wydania decyzji ustalającej wielkość opłaty i pomnożonej przez określone w

załączniku do rozporządzenia stawki ilościowe żyta.”;

2) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Odszkodowanie za szkody wyrządzone w związku z wykonaniem urządzeń od dnia 1 czerwca do dnia 30 września wynosi za 1 m² gruntu ornego objętego szkodą równowartość:

- 1) 0,10 kg żyta — dla zbóż oraz wieloletnich roślin pastewnych,
- 2) 0,15 kg żyta — dla roślin okopowych i przemysłowych,
- 3) 0,20 kg żyta — dla upraw ogrodniczych.

2. Odszkodowanie za szkody wyrządzone od dnia 1 października do dnia 31 maja wynosi połowę kwot, o których mowa w ust. 1.

3. Odszkodowanie za szkody wyrządzone w roślinach wieloletnich ustala się według za-

sady określonej w ust. 1, niezależnie od czasu ich powstania.

4. Odszkodowanie za 1 m² łąki lub pastwiska objętego szkodą wynosi równowartość 0,05 kg żyta.
5. Przy obliczaniu wysokości odszkodowania stosuje się ceny żyta odpowiadające drugiemu stopniowi czystości i średniej wilgotności

z uprawy objętej umową kontraktacji, obowiązujące w dniu ustalania szkody.”;

- 3) wykaz stawek opłaty melioracyjnej stanowiący załącznik do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1983 r. (poz. 304)

WYKAZ STAWEK OPŁATY MELIORACYJNEJ

Poz.	Rodzaj urządzeń	Stawki ilościowe w kg żyta za 1 ha	Procent bezpośrednich kosztów*)
1	2	3	4
1	Drenowanie rurkowe gruntów ornych (wraz z odpływami) o rozstawie sączków: a) do 9 m b) od 10 do 13 m c) od 14 do 17 m d) od 18 m wswyż	1.550 1.300 1.050 900	
2	Drenowania: a) na terenach z wkładkami (warstwami) gruntu kategorii V o grubości powyżej 10 cm — opłata jak w poz. 1 zwiększona o b) sadów, gruntów pylastych i glin ciężkich wymagających obsypkę filtracyjnych — opłata jak w poz. 1 zwiększona o	700 lecz nie więcej niż łącznie do 1.800 400 lecz nie więcej niż łącznie do 1.800	
3	Rowy z siecią drenarską na łąkach i pastwiskach o rozstawie sączków: a) do 25 m (bez zagospodarowania) b) powyżej 25 m (bez zagospodarowania)	900 700	
4	Odbudowa drenowań na gruntach ornych	500	
5	Urządzenia służące do odwadniania i nawadniania użytków rolnych (z wyjątkiem deszczowni)	500	
6	Budowa i odbudowa stawów rybnych		50
7	Deszczownie służące do nawadniania wodami czystymi: a) rurociągi doprowadzające wodę do granic obszaru nawadnianego za pomocą deszczowni b) przenośne urządzenia pompowe oraz urządzenia sieci stałej i ruchomej na obszarze przeznaczonym do nawodnienia przy użyciu deszczowni		50 100

1	2	3	4
8	Usuwanie krzaków i adaptacja terenu w celu zagospodarowania łąk i pastwisk: a) wycięcie i usunięcie poza teren robót starej roślinności, luźnych zakrzaceń oraz usunięcie kęp turzyc, śmiałka i sitów o małym skupieniu, a także ręczne usunięcie zadarnionych kretowisk b) usunięcie kęp turzyc, śmiałka i sitów o skupieniu średnim i gęstym	100 200	
9	Usunięcie zadrzewień o gęstości: a) małej b) średniej c) dużej	150 400 650	
10	Urządzenie pastwisk kwaterowych: a) ogrodzenie zwyczajne b) ogrodzenie elektryczne c) ogrodzenie mieszane (zwyczajne i elektryczne): — o kształcie regularnym — o kształcie nieregularnym d) studnie, wodopoje i inne urządzenia pastwisk	750 250 450 650	100
11	Zagospodarowanie łąk i pastwisk metodą pełnej uprawy: a) zadarnionych b) zadarnionych, przy warunkach bardzo trudnych c) nie zadarnionych	700 850 550	
12	Zagospodarowanie łąk i pastwisk metodą podsiewu	450	
13	Kompleksowa modernizacja i odbudowa urządzeń odwadniających i nawadniających na użytkach zielonych (z wyjątkiem deszczowni) po upływie okresu: a) do 10 lat b) 11—20 lat c) 21—30 lat d) powyżej 30 lat	2.550 1.700 1.300	
		wg stawek jak dla urządzeń wykonywanych po raz pierwszy	
14	Odbudowa i modernizacja w systemach melioracyjnych pojedynczych urządzeń i budowli: a) które osiągnęły normatywny czas technicznej eksploatacji lub zostały zniszczone wskutek wydarzeń losowych b) które nie osiągnęły normatywnego czasu technicznej eksploatacji		20 n**)
15	Ponowne zagospodarowanie użytków zielonych metodą pełnej uprawy po upływie — od ostatniego zagospodarowania metodą pełnej uprawy — okresu: a) do 10 lat b) powyżej 10 lat	1.800 1.100	
16	Ponowne zagospodarowanie użytków zielonych metodą podsiewu po upływie — od ostatniego zagospodarowania — okresu: a) do 5 lat b) powyżej 5 lat	1.100 700	

*) bezpośredni koszt ustala się jako sumę kosztów robocizny, sprzętu, materiałów i transportu zewnętrznego budowy (rodzaju robót), określonych na podstawie przepisów dotyczących kosztorysowania robót,

***) $n = 20 + 80 \frac{T-t}{T}$, gdzie T — czas normatywnej eksploatacji urządzenia (budowli), liczony w latach, t — czas rzeczywistej eksploatacji urządzenia (budowli) liczony w latach,